

hengaae en lang Tid inden vi kunne realisere. Her er ikke Spørgsmaal om en Længdebane er rigtig eller ikke; jeg er fuldkommen enig i, at vi efterhaanden maae komme til det samme Resultat, men jeg siger kun, vi maae holde fast paa, hvad vi have, thi naar vi ikke vilde realisere dette, saa kan det godt være, at vi slet ikke faae Noget. Naar man ikke kan realisere Længdebanean og Syberne vise, at de ikke bryde sig om den saakaldte Everbane, saa kan Ministeriet med god Føje sige: Ja, saa lade vi denne Sag ligge, saa gøres der ikke Videre ved den. Det er denne Frygt, der er tilstede hos mig; det er Aarsagen, hvorfor jeg holder paa Loven, og det er Grunden, hvorfor jeg beder om, at vi skulle holde fast paa, hvad vi have, og ikke bortkaste det. Jeg skal med Hensyn til nogle Bemærkninger, der gjordes i Henseende til Postvæsenet, tillade mig at henvise den ærede Rigsdagsmand til det Skrift, jeg udgav i 1849 angaaende Fortsættelsen af den kjøbenhavnske Jernbane; jeg viste der med Tal, og jeg beder ham at efterregne dem, af hvor stor Betydning den sjællandske Jernbane vilde være for Postvæsenet; men tage vi det praktiske Resultat, som er kommet ud deraf, saa vil man finde, at Jernbanevæsenet og Postvæsenet befinde sig i en fuldstændig Strid med hinanden; man vil see, at de staae skarpt imod hinanden, og at de for Tiden have aldeles forskellige Interesser. Jeg skal i den Henseende blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at der netop ved Organisationen af Jernbanen er forsømt at tage Hensyn til Postvæsenet, og en ganske stempel Følge af denne Omstændighed er, at med Undtagelse af en Deel af Sjælland og en Deel af Thyen, som har faaet Gavn af den sjællandske Bane, er Postforbindelsen med hele Landet, med Nordsjælland, tildeels ogsaa med Sydsjælland, Lolland, Falster, Slesvig og hele Jylland, stillet meget daarligere, end den var dengang, vi ingen Jernbane havde, og dette mener jeg er netop et stærkt Beviis paa, hvor hovedindigt det er at overveie Sagen modent, for at tage Hensyn til alle mulige Statsinteresser.

Beskrivelse: Det Sidste kunde jo i det Allerhøieste føre et sikkert Beviis for, at man

ikke modent havde overveiet den Gang, man drev saa stærkt paa at faae anlagt den sjællandske Jernbane, og dengang har jo det ærede Medlem været stærkt med at overveie (K lee: Nei jeg har ikke havt Noget, at bestille med den Bane). Jeg har et besynderligt Standpunkt i denne Sag, idet jeg nemlig staaer midt imellem Aarhus, som prøvede paa at gaae Barmen i Jødselen, og Randers, som absolut vil holde fast ved det for tidligt fødte Barm, og det er det Besynderlige, at det fornøftigste Punkt af den hele Jernbane er netop det, der ligger midt imellem Randers og Aarhus; thi det er en fornøftig Deel af en Længdebane. I saa Henseende er mit Standpunkt ganske heldigt, uagtet jeg rimeligvis vil komme til at være imellem de „Ufornøftige“, som stemme for det foreliggende Lovforslag, eller maaskee kan jeg vente, at det ærede Medlem vil komme til den Erkjendelse, at det bliver det Fornøftigste at handle i Overensstemmelse med de Ufornøftige (K lee: Nei). Ja, jeg har dog den Overbeviisning om det ærede Medlem, at han vil være saa fornøftig, naar vi kommer til Slutningen af denne Forhandling, at stemme med os. Det ærede Medlem har henviist til sine Skrifter om Jernbanevæsenet; jeg har læst dem, og det er dem, der har bragt mig til at have en overordentlig stor Engstelse for det ærede Medlems Betragtning af Jernbanesagen; de have bragt mig til ikke paa nogen Maade at følge hans Spor uden efter en meget nøiagtig Undersøgelse. Jeg skal sige ham, hvad der for en stor Deel ligger i hans Skrifter. Det ærede Medlem søger at combinere Postvæsenet og Jernbanevæsenet; han er kommen til at betragte Jernbanevæsenet som et Middel for Postvæsenet (K lee: Nei). Naar man vil tage det saaledes, som det virkelig foreligger, saa vil man see, at det ærede Medlem hvert Gang har forregnet sig. (K lee: Hvor?) Heelt igjennem. Har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til, at den sjællandske Jernbanes Forbindelse med Postvæsenet ikke har bragt de Fordele, som han ventede? De ere ikke blevne realiserede. (K lee: Man har ikke fulgt min Plan). Ja — naar Jernbanen bevæger sig efter Jernbanesystemet, saa fyldesig den ikke det ærede Medlems Bostfordring, og saa slaar hans